

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 312/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 29 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy przepisów postępowania tj: art. 2§2 kpk , art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 366 § 1 kpk, art. 410 kpk poprzez przekroczenie zasad obiektywnej i swobodnej oceny materiału dowodowego i wybiórcze do niego podejście.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>Wynikający z powyższych uchybień zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżona prowadziła pojazd w stanie nietrzeźwości podczas, gdy alkohol wypłała po zakończeniu jazdy samochodem.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty te są ściśle ze sobą powiązane (zarzut błędu w ustaleniach faktycznych wprost wynika z zarzutów proceduralnych mając być ich konsekwencją), więc zostaną one omówione łącznie.</p> <p>Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił materiał dowodowy i dobrze ustalił stan faktyczny, w szczególności słusznie nie dał wiary oskarżonej i świadkom A. D. (1), A. K. i A. G., jakoby do spożycia przez oskarżoną alkoholu doszło po dojechaniu przez nią do pracy, a</p>			

więc po zakończeniu
prowadzenia
pojazdu
mechanicznego. W/
w świadkowie nie
byli naocznymi i
bezpośrednimi
świadkami
rzekomego picia
alkoholu przez
oskarżoną w pracy,
informację tę
uzyskali od
oskarżonej już po
wszczęciu przeciwko
niej postępowania
w tej sprawie.
W dodatku są to
świadkowie związani
z oskarżoną (A. D.
(1) to jej chłopak,
A. K. matka, a
A. G. koleżanka).
Ponadto co do A.
K., to nie widziała
ona momentu picia
przez oskarżoną
alkoholu, tylko - jak
twierdzi - moment
wyjmowania butelki
z barku w jej
mieszkanu jeszcze
przed podjęciem
jazdy samochodem,
co nie wyklucza,
nawet gdyby przyjąć
te zeznania za
prawdziwe, że do
wypicia alkoholu
doszło przed
wejściem do
samochodu i
uruchomieniem go
przez oskarżoną. A.
D. (2) i A. G.
zeznają tylko o
tym, co przekazała
im oskarżona już
po tym, jak
była zatrzymana

przez policję, więc nawet gdyby przyjąć, że mówią prawdę, to są w stanie jedynie powtórzyć to, co twierdziła objęta już zarzutami oskarżona, a ta przecież mogła kłamać. Nie jest również prawdą, że Sąd Rejonowy nie podał żadnego konkretnego powodu uzasadniającego odmowę wiary wersji oskarżonej oraz A. D. (1), A. K. i A. G. w zakresie wypicia alkoholu przez oskarżoną już po zakończeniu jazdy samochodem. Przecież wyraźnie wykazał, że takie zachowanie oskarżonej byłoby całkowicie nielogiczne i niezgodne z doświadczeniem życiowym przeciętnego człowieka, a zatem to przede wszystkim dlatego wersję tę należy odrzucić. Ta nielogiczność wynika z tego, że oskarżona doskonale zdawała sobie sprawę, że spowodowała szkodę parkingową, po czym uciekła z miejsca zdarzenia i że jedzie za nią policja (będzie to za chwilę wykazane).

Nikt normalny (a nie ma przesłanek, aby twierdzić, że osobowość oskarżonej podlega tu jakiejś aberracji) nie pije alkoholu w sytuacji, w której zakłada, że za chwilę policjanci zaczną go wypytywać o ucieczkę z miejsca spowodowania kolizji i poddadzą go badaniom na stan trzeźwości.

Ponadto, gdyby nawet w jakiś nietypowych okolicznościach doszło do wypicia alkoholu tuż po spowodowaniu kolizji i zbiegnięciu z miejsca takiego zdarzenia i tuż przed pojawieniem się policji i przeprowadzeniem badań poziomu alkoholu w wydychanym powietrzu i we krwi, to (ponownie) nikt normalny nie zatajałby takiej okoliczności jak picie alkoholu po zakończeniu prowadzenia pojazdu mechanicznego. Tymczasem oskarżona za każdym razem, gdy była badana, podawała, że alkohol spożywała wiele godzin wcześniej

(około godziny 1 w nocy), a składając pierwsze wyjaśnienia już w roli podejrzanej ani słowem nie napomknęła o ewentualnym "nadpiciu" (wypiciu alkoholu po zakończeniu prowadzenia pojazdu, a przed badaniem). Obrońca próbuje to tłumaczyć stanem zdenerwowania oskarżonej, dynamicznym rozwojem sytuacji, jej brakiem rozeznania (co ma wynikać z jej młodego wieku), a także stanem jej nietrzeźwości. Ale przecież oskarżona była poddana badaniom aż pięciokrotnie i okres pomiędzy tymi badaniami był znaczny - naprawdę przeciętny człowiek jest w stanie w takim czasie ochłonąć i podać konkretne fakty, tym bardziej, że oskarżona nie była w stanie upojenia alkoholowego - mówimy o stężeniach pomiędzy 0,38 mg/l, a 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Taki stan nietrzeźwości, choć zakłóca percepcję,

refleks i zdolność do racjonalnej oceny nagłych sytuacji i własnych możliwości (dlatego nie powinno się w takim stanie siadać za kierownicę pojazdu mechanicznego), nie prowadzi do całkowitego "odmóżdżenia" i odcięcia płatów czołowych mózgu odpowiedzialnych za logiczne myślenie. Wiek oskarżonej nie jest żadnym wytłumaczeniem, bo w końcu jest dorosłą i zaradną życiowo kobietą, pracowała, skończyła technikum weterynaryjne – nie można twierdzić, że nie byłaby w stanie zorientować się w powadze sytuacji w jakiej się znalazła. Zatem oskarżona, gdyby piła alkohol po zakończeniu prowadzenia pojazdu, powiedziałaaby o tym, tymczasem aż pięciokrotnie powtórzyła, że nie piła po dojechaniu samochodem do pracy, bo ostatni raz alkohol miała w ustach około godziny 1 w nocy. W dodatku oskarżona przemilczała ten (rzekomy) fakt picia w pracy w czasie

składania wyjaśnień, choć miało to miejsce 12 dni po czynie, był więc czas i na otrzeźwienie i na uspokojenie emocji i na przemyślenie wszystkiego.

Pikanterii sprawie dodaje fakt, że w czasie tego pierwszego przesłuchania w sprawie w charakterze podejrzanej oskarżona korzystała już z obrońcy w wyboru (miał jej więc kto pomóc, wytłumaczyć tę oczywistą sytuację i pokierować w tej banalnie prostej sprawie). Bezsporne jest, że oskarżony może odmawiać wyjaśnień, może kłamać, może przemilczeć pewne kwestie czekając taktycznie na rozwój postępowania - ma on do tego pełne prawo i nie można z tego wywodzić negatywnych dla niego konsekwencji - ale to nie oznacza, że nie można oceniać takiej postawy przez pryzmat logiki i doświadczenia życiowego.

Oceniając to w ten sposób zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, że wersja oskarżonej (wspierana przez

w/w świadków)
jest nielogiczna,
nieżyciowa,
nieprawdopodobna i
jako taka
nieprawdziwa.

Apelant słyca
omówienie i ocenę
zeznań świadka M.
B.. Owszem, co do
tego, że oskarżona
spowodowała kolizję
będąc już pod
wpływem alkoholu
jest to tylko
świadek ze słuchu -
ale obrońca pomija
własne bezpośrednie
spostrzeżenia tego
świadka. Otóż
oskarżona wpadając
w wielkim pośpiechu
do pracy powiedziała
temu świadkowi,
aby krył ją przed
policją ("jak
przyjedzie policja to
mnie nie ma" -
zeznania k. 178 v).
Po wypowiedzeniu
tych słów oskarżona
upłynęła się na
zapleczu, a chwilę
później przyjechała
policja wypytując
o jej osobę.
Wynika z tego
jedna podstawowa
rzecz - oskarżona
przyjeżdżając do
pracy wiedziała, że
ściga ją policja,
miała świadomość,
że lada chwila
policjanci mogą
ją przepytować w
związku z
uszkodzeniem przez
nią innego pojazdu i

- co oczywiste - będą badali jej trzeźwość.

Gdyby oskarżona była wówczas trzeźwa, to absolutnie pozbawionym sensu byłoby picie w tym momencie przez nią alkoholu - a nawet gdyby pod wpływem jakiegoś imperatywu by go wypila, to niedorzeczne byłoby zatajanie takiego faktu (zwłaszcza po nawiązaniu współpracy z obrońcą, co miało miejsce przed złożeniem pierwszych wyjaśnień). Dlatego wersja oskarżonej i świadków obrony - jako nielogiczna - jest całkowicie niewiarygodna.

Niezasadne są również zarzuty związane z opinią biegłego lekarza W. N. dotyczącą stanu nietrzeźwości oskarżonej. Apelant wskazując na tendencję wzrostową stężenia alkoholu w organizmie oskarżonej w czasie badań próbuje wykazać, że nie jest możliwe, aby takie wyniki mogły mieć miejsce na skutek alkoholu wypitego około godziny 1 w nocy - tyle, że Sąd

Rejonowy wcale nie ustalił, że oskarżona piła jedynie do 1 w nocy i tylko takie ilości, jakie deklarowała. Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd Rejonowy wykluczył jedynie wersję, jakoby oskarżona piła alkohol w pracy po zakończeniu prowadzenia pojazdu mechanicznego i ustalił, że musiała ten alkohol wypić przed rozpoczęciem tej jazdy, a więc przed tym, jak rano w dniu 2 grudnia 2018 roku wsiadła do samochodu jako kierująca. Zatem prowadziła samochód w stanie prowadzącym do nietrzeźwości na skutek alkoholu spożytego przed rozpoczęciem jazdy jako kierująca i to jest istotą jej czynu, a nie to o której w nocy przestała pić bądź o której rano zaczęła (grunt, że zaczęła zanim wsiadła za kierownicę).

Opinia biegłego lekarza nie wyklucza żadnej z tych wersji - tzn. w jej świetle możliwe jest zarówno wypicie alkoholu przez

oskarżoną po
zakończeniu
prowadzenia
pojazdu jak i przed
rozpoczęciem tego
działania. Mimo to
nie może być mowy
o nieusuwalnych
wątpliwościach w
rozumieniu art. 5
§ 2 kpk, albowiem
zostały one usunięte
w drodze oceny
dowodów (jak
wyżej obszernie
wykazywano, nie
jest możliwe w
świetle zasad logiki
i doświadczenia
życiowego, aby
oskarżona piła
alkohol po
przyjeździe do
pracy). Dlatego
zarzuty związane
z tą opinią są
bezzasadne.

Z tych samych
powodów
bezzasadne są
zarzuty związane z
rzekomym
wybiórczym
podejściem do
materiału
dowodowego i
nieobiektywnym
podchodzeniem do
jego oceny lub
pomijaniem jego
elementów. Sąd
Rejonowy ocenił
obiektywnie
całokształt
materiału
dowodowego, a
apelant wskazując
na rzekomo
pomijane elementy

nie dostrzega tego, że Sąd pierwszej instancji nie ustalił, iż oskarżona zakończyła spożywanie alkoholu o godzinie 1 w nocy - ustalił kategorycznie (i trafnie), że nie spożywała go po rozpoczęciu prowadzenia samochodu w dniu 2 grudnia 2018 roku w godzinach przedpołudniowych. Skoro tak, to oczywiste jest, że spożyła go wcześniej i prowadziła samochód w stanie prowadzącym do stężenia nie mniejszego niż 0,8 promila alkoholu we krwi. Tym samym zarzuty apelanta związane z pomijaniem części dowodów i z analizą opinii biegłego lekarza są chybione.

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie (z ostrożności o uchylenie wyroku).

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wniosek o uniewinnienie jest bezzasadny, albowiem Sąd słusznie ustalił, iż oskarżona popełniła przypisane jej przestępstwo. Podniesiony z ostrożności wniosek o uchylene wyroku jest bezpodstawny.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Oskarżona nie była wcześniej karana, a jej stan nietrzeźwości (0,8 promila alkoholu we krwi) nie uzasadniał sięgania po ultima ratio jakim jest kara pozbawienia wolności (nawet z warunkowym zwieszeniem wykonania tej kary). Dlatego Sąd Okręgowy złagodził tę karę. Jest to zmiana na korzyść oskarżonej, a więc zgodna z kierunkiem apelacji, albowiem kara 300 stawek dziennych grzywny nawet po</p>			

ewentualnym i
hipotetycznym
zamienieniu jej na
karę zastępczą 150
dni pozbawienia
wolności byłaby
niższa od kary 6
miesiący
pozbawienia
wolności. Nie ma
znaczenia, że kara ta
została orzeczona z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania. Wszak
kara zastępcza
pozbawienia
wolności też nie
jest orzeczona -
obie te kary są
w tym momencie
hipotetyczne,
potencjalne, zaś
realną obecnie karą
jest kara grzywny,
która daje
oskarżonej
możliwość znacznie
szybszego zatarcia
skazania niż kara
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na okres
próby 4 lat.
Ponadto dzięki takiej
zmianie oskarżona
nie będzie przez
4 lata poddawana
uciążliwemu
dozorowi kuratora i
obowiązkowi
probacyjnemu
powstrzymywania
się od nadużywania
alkoholu. Wreszcie
nie będzie nad
nią wisiało niczym
miecz D.

<p>niebezpieczeństwo zarządzenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, nawet, gdyby ponownie naruszyła porządek prawny. Dlatego zmiana dokonana przez Sąd Okręgowy nie narusza zakazu reformationis in peius.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Nie został on sformułowany w apelacji wprost, ale skoro obrońca podniósł (z ostrożności) zarzut rażącej niewspółmierności kary, to oczywiste jest, że <u>zmierzał do jej złagodzenia</u> (w razie nie uwzględnienia wniosków o uniewinnienie lub uchylenie wyroku).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Kara pozbawienia wolności była zbyt surowa.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Złagodzone karę poprzez wymierzenie kary grzywny samoistnej w miejsce kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary i		

grzywną akcesoryjną.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Było to omawiana obszernie w poprzednich częściach uzasadnienia, więc nie będzie tu powtarzane.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 1 tiret drugi	Uchylono rozstrzygnięcia z punktu 2 i 3 zaskarżonego wyroku, tj. rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby i zobowiązaniu oskarżonej do		

	powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz oddaniu jej pod dozór kuratora oraz o wymierzeniu jej 100 stawek grzywny akcesoryjnej, albowiem wobec zmiany kary zasadniczej z pozbawienia wolności na grzywnę samoistną rozstrzygnięcia te stały się bezprzedmiotowe.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Zasądzono od oskarżonej wydatki za postępowanie odwoławcze i opłatę za drugą instancję.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wyrok skazujący

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana